

РЕШЕНИЕ

№ 2666

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 20.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4783** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [община] подадена чрез кмета на общината против писмо изх. № 02-0800/4449 от 26.02.2013 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. С обжалваното писмо е предоставена информация във връзка с постъпило писмо вх. № 01-0800/4449 от 19.02.2013 г. от [община] с искане за предоставяне на информация за допустимите за плащане разходи след преразглеждане на заявка за плащане на общината по Договор № 20/322/00151.

В жалбата са изложени доводи свързани с допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на административно производствените правила. Претендират се разноски. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Ч. който моли да се отмени обжалваното уведомително писмо, тъй като жалбоподателя по никакъв начин не е ощетил европейския данъкоплатец, а напротив реализирал е икономия. На следващо място е изпълнил точно техническите изисквания заложи в проекта.

Ответникът – заместник – изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ чрез процесуалния си представител юрисконсулт С. моли да се отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

С Определение № 14386/01.11.2013 г. по адм.д. № 14504/2013 г. по описа на ВАС, I

отд. е отменено Определение № 5500/15.08.2013 г. постановено по настоящето дело за прекратяване на производството. В мотивите си ВАС е приел, че от анализът на обективизираното в оспореното писмо волеизявление в контекста на приложимите нормативни разпоредби налага изводът, че процесното уведомително писмо притежава белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. То материализира изричното волеизявление на нормативно овластен административен орган, с което непосредствено се засягат права и законни интереси на посочения адресат. С това писмо компетентният орган - ДФ "Земеделие" - Разплащателна агенция едностранно и в изпълнение на възложената му властническа дейност налага редукиции на предварително одобрената и заявена от ползвателя сума на отпусната безвъзмездната финансова помощ по мярка 322 "Обновяване и развитие на населените места" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Независимо, че на основание чл. 30, ал. 2 от Наредба № 24 от 29.07.2008 г. а условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Обновяване и развитие на населените места" от Програмата за Развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. /Наредбата/ между страните е сключен договор, с който е определен размерът на първоначално одобрената сума, то същият не променя вида на възникналото в следствие на депозираната заявка за плащане правоотношение. Произтичащите от него по силата на приложимите правни норми права и задължения сочат, че страните му не са равнопоставени, а са в отношения на власт и подчинение, което е един от белезите на административното правоотношение. Това е така, тъй като при определянето на окончателния размер на помощта, волеизявлението на ДФ "Земеделие" - Разплащателна Агенция едностранно поражда промени в правната сфера на заявителя. Посоченото определение е задължително за настоящия съдебен състав в съответствие с чл. 235, ал. 2 от АПК. В процесното уведомително писмо не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва поради което и в съответствие с чл. 140, ал.1 от АПК, срока за обжалване се удължава на два месеца. Видно от представеното по делото известие за доставяне (л. 123), процесното УП е получено от жалбоподателя на 27.02.2013 г. От пощенското клеймо поставено върху плика, с който е изпратена жалбата се установява, че същата е подадена на 29.03.2013 г. в посочения в чл. 140, ал.1 от АПК срок.

С оглед изложеното, жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Между Държавен фонд „Земеделие” и жалбоподателя [община] О. е сключен Договор № 20/322/00151 от 23.10.2009 г. за отпускане на финансова помощ по Мярка 322 „Обновяване и развитие на населените места” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013г. (ПРСР), подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). С този договор фондът се е задължил да предостави на [община] безвъзмездна финансова помощ за извършване на дейностите посочени в заявлението за подпомагане на проект № 20/322/00151, а именно „Подмяна на улично и обществено осветление с енергоспестяващо в [община]“. В т. 2.1, раздел II от този договор е предвидено, че първоначално одобрената безвъзмездна финансова помощ въз основа на представените документи по Проект № 20/322/00151 е в размер на 1 528 442,00 лева, представляващи 100% от целия размер на одобрената инвестиция по Приложение 1 към договора. С Анекс I от 19.03.2010 г. са изменени т. 2.3 от раздел II и т. 7.1, б. „е“

от раздел VII от сключения Договор № 20/322/00151 от 23.10.2009 г. С Анекс II от 21.06.2012 г. е изменена т. 2.1 от раздел II като се променя размера на одобрената безвъзмездна финансова помощ от 1528442,00 лева на 898 590,00 лева.

На 23.04.2012 г. [община] е подала заявка за извършване на окончателно плащане по сключения договор. С уведомително писмо за изплащане на средства чрез безлихвен заем БЗ-54/322, изх. № 01-0800/4449 от 23.11.2012 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, ползвателя е уведомен, че допустимите за финансиране разходи по подадената заявка за окончателно плащане възлизат на 711 843,94 лева (без ДДС). Недопустимите за финансиране разходи в размер на 171 397,54 лева са както следва: 85 698,77 лева, представляващи наложена редукция вследствие на неизпълнение от страна на ползвателя на част от одобрените от ДФЗ строително – монтажни дейности, установено при извършена проверка на място от Технически инспекторат при РА и 85 698, 77 лева, представляващи допълнителна редукция съгласно чл. 30, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 65/2011 г. От представеното известие за доставяне (л. 112) се установява, че писмото е получено от общината на 30.11.2012 г. Това уведомително писмо е обжалвано чрез ДФЗ по административен ред пред министъра на земеделието и храните с жалба вх. № 01-0800/4449 от 14.12.2012 г. Въз основа на така подадената жалба, с писмо изх. № 01-0800/4449 от 23.01.2013 г. на заместник – изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ [община] е уведомена, че е извършено преразглеждане на заявката за окончателно плащане № 20/322/00151/301, като допустимите за финансиране разходи възлизат на 767 427,26 лева, като е наложена редукция на заявените разходи в размер на 57195,61 лева. От представеното известие за доставяне се установява, че това писмо е получено от жалбоподателя на 24.01.2013 г. Няма данни това писмо да е обжалвано по административен или съдебен ред. В отговор на това писмо, с писмо вх. № 01-0800/4449 от 19.02.2013 г. жалбоподателят е поискал да му бъде предоставена информация относно Договор № 20/322/00151 от 23.10.2009 г. и по точно кои видове строителни работи се одобряват за плащане и какви остават за сметка на [община]. Именно във връзка с това искане е издадено обжалваното в настоящото производство писмо. В него отново е преповторено съдържанието на уведомителното писмо от 23.01.2013 г., като в допълнение са посочени конкретно видовете разходи, мерните им единици и одобрено количество.

В съответствие с чл. 27, ал.2, т.1 от АПК, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането и за участието на заинтересованите граждани или организации в производството по издаването на индивидуалния административен акт, една от които е липса на влязъл в сила административен акт със същия предмет и страни. От представените по делото доказателства се установява, че административния орган се е произнесъл с индивидуален административен акт по подадената заявка за окончателно плащане, а именно уведомително писмо за изплащане на средства чрез безлихвен заем БЗ-54/322, изх. № 01-0800/4449 от 23.11.2012 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. Този административен акт е бил обжалван по административен ред в срока по чл. 84 от АПК. С писмо изх. № 01-0800/4449 от 23.01.2013 г., административния орган е преразгледал въпроса по подадената жалба и е изменил размера на допустимите за финансиране разходи от 711843,94 лева на 767427,26 лева.

В съответствие с чл. 91 от АПК, в 7-дневен срок, а когато органът е колективен - в 14-дневен срок, от получаване на жалбата или протеста административният орган

може да преразгледа въпроса и да оттегли сам оспорения акт, да го отмени или измени, или да издаде съответния акт, ако е отказал издаването му, като уведоми за това заинтересованите страни. Новият акт подлежи на оспорване по реда на този кодекс. В тези случаи не се допуска повторно преразглеждане на акта. В случая с посоченото писмо от 23.01.2013 г. административния орган е изменил свой административен акт обжалван по административен ред. Ето защо след издаването на този акт, административния орган не е следвало да издава нови актове във връзка с подадената заявка. От една страна с оглед факта, че няма данни писмото от 23.01.2013 г., с което е преразгледан въпроса, да е било обжалвано по административен или съдебен ред, е налице влязъл в сила административен акт. От друга страна дори да беше постъпила жалба, административния орган няма право повторно да преразглежда въпроса. Ето защо като се е произнесъл повторно по същия въпрос с обжалваното в настоящото производство писмо, административния орган е постановил недопустим съдебен акт, който следва да бъде обявен за нищожен.

Настоящата инстанция счита, че писмо изх. № 02-0800/4449 от 26.02.2013 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. не може да породи никакви правни последици, защото е налице друг - стабилен - административен акт, издаден от същия орган по същото искане, а именно писмо изх. № 01-0800/4449 от 23.01.2013 г. (в този смисъл Решение № 5130 от 22.05.2007 г. на ВАС по адм. д. № 916/2007 г., III о.).

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски в размер на 10 лева платена държавна такса. Видно от представения по делото Договор за правна защита и съдействие от 16.09.2013 г. е договорено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева платимо по банкова сметка. До приключване на устните състезания, по делото не са представени доказателства, че е извършено плащане по посочената в договора банкова сметка. В този смисъл т. 1 и т. 11 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК.

Воден от горното, на основание чл.172, ал.2 и ал.3 и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд София – град, II отд., 36 състав

Р Е Ш И

ОБЯВАВА ЗА НИЩОЖНО писмо изх. № 02-0800/4449 от 26.02.2013 г. на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ [населено място] да заплати на [община] сумата от 10 (десет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: